

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

autor: Radek Boček

název: Dějiny státu a práva starověkého Izraele

počet stran: 58 (přílohy žádné)

rok: 2013

I.

K předložené diplomové práci, zpracované kolegou Radkem Bočkem na téma Dějiny státu a práva starověkého Izraele (dále jen „DP“), uvádím jako její vedoucí následující:

II.

Pozitivním aspektem DP je především její systematika – autor postupuje přísně chronologicky, což má své opodstatnění, u každé historické kapitoly se věnuje zásadním událostem a pramenům práva, které celkem solidně zná. Na 58 stran práce (po odečtení úvodu, resumé a seznamu literatury cca 50) připadá 108 odkazů, což se jeví jako dostatečné, byť je jasně patrné, že autor nejvíce čerpal od dvojice autorů Lemaire – Schaffer, a to nad tolerovatelný rámec. Z povahy věci (dané téma je poměrně široké) se omezuje na seznámení se základními informacemi, které souvisí s dějinami starověkého Izraele – jiným způsobem ani pracovat nebylo možné.

III.

Ačkoli je autor vedoucímu DP osobně znám, zejména díky svým nadprůměrným znalostem v oblasti konfesního práva, jehož výuky se aktivně účastnil, vyhotovení své DP evidentně podcenil. Následující řádky tohoto posudku nechtě jsou mu varováním pro jeho budoucí právní praxi.

DP obsahuje velké množství pravopisných chyb, jejichž počet činí několik desítek. Autor tím projevil jednak laxnost, jednak neznalost elementárních zásad pravopisu rodného jazyka. Hrubé chyby se vyskytují dokonce i v nadpisech kapitol (2.1.). Podobně hrůzným způsobem jako s jazykem českým nakládá autor i s latinou, odbornými pojmy a jmény, které nezřídka komolí, např. na s. 31 („senatum consultum“), s. 43 („Vespaniánus“), s. 37 („ad persona“), s. 45 („Aleia Capitolina“), s. 46 („Šimon ben Gamilei“), s. 24 („Paneion“) apod. Osobně jsem se s tak obrovským množstvím pravopisných chyb v jednom textu DP nesetkal.

Autor dále chybně odkazuje na texty Starého a Nového zákona v poznámkách pod čarou, byť v textu tak činí kupodivu dobře (viz s. 2). Některé formulace jsou dost nepřesné, až zmatené. Co lze např. soudit o větě „Počátek Izákova syna Jáкова (později Izraele) a jeho kmene bychom mohli umístit do horní Mezopotámie ...“? Doslovně dospějeme k závěru, že k sexuálnímu aktu Izáka a Rebeky, rodičů Jáкова, došlo někde na území dnešního Iráku, což je dosti odvážné tvrzení (lokalizovat početí ostatně není snadné ani v současnosti, natož s odstupem téměř 4000 let), odporující skutečnému pobytu Izáka v poušti Negev (srov. Gn 24,62). Chtěl opravdu tuto skutečnost autor sdělit? Autor ignoruje rozlišování na dobu př. n. l. a n. l., takže na jedné stránce (např. 18-21) je schopen přecházet z jednoho období do

druhého. Seznam literatury je chaotický, autor neměl potřebu ani provést seřazení podle abecedy.

Autorovi budoucí klienti a adresáti jím vypracovaných písemností možná neodhalí to, že se v budoucnu dopustí chyb věcných, ale u chyb formálních tomu bude jinak, což může dost pokazit dojem z jinak třeba i solidní práce. Již za tuto nekvalitní práci je nutné snížit při návrhu klasifikace známku o jeden stupeň.

Kromě vad formálních není v DP málo ani chyb věcných. Některé obsahuje následující přehled:

1. Opravdu Starý zákon, resp. Tóra, neznala mrzačící tresty, jak autor uvádí (s. 6)? Co zásada „oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, spáleninu za spáleninu, modřinu za modřinu, šrám za šrám“, uvedená v Ex 21,24-25, vyjádřená podobně i v Lv 24,20 a Dt 19,21?
2. Proč autor zcela pominul práci s cizojazyčnou literaturou, již existuje obrovské množství? Jen tak mimochodem – v poznámce pod čarou 51) jedno německé dílo skutečně je, ale v seznamu literatury nikoli.
3. Může být král David, u něhož autor ani neuvedl, kdy žil a vládl, autorem všech žalmů (s. 10)?
4. Autor se několikrát mylí v dataci historických událostí – Justinián I. rozhodně nezačal panovat od r. 537 (uvedeno v obsahu a 2x na s. 52), ale již od r. 527; Justinián II. nevládl v letech 565-578 (s. 52), ale v letech 685-695 a pak 705-711; bitva u „Paneionu“ (správně Panionu) se nekonala r. 200 po Kr., ale r. 198 před Kr.; Severní Izrael neměl v dějinách jen dvě hlavní města (s. 13), ale minimálně čtyři (Šekem, Penúel, Tírša, Samaří), což autor ostatně v následujícím výkladu (s. 13-14) uvádí; všech 12 izraelských kmenů doby soudců rozhodně žádnou vzájemnou sounáležitost nepocitovalo (s. 7) apod.
5. Kapitoly 3.6.1. a 4.1.5. jsou sice zajímavé, ale pro poznání dějin izraelského státu a práva téměř bezcenné.

IV.

Celkový dojem z předložené DP je více než rozpačitý. Autor DP odevzdal, ačkoli neproběhla poslední konzultace s vedoucím, který jej k ní emailem ze dne 26.3.2013 vyzval a dokonce měl pro něj sestaven seznam výhrad. Pokud by k této věci autor přistoupil odpovědněji a ještě stačil odstranit velké množství formálních vad, zřejmě by mu vedoucí DP navrhl známku jinou, ale za této situace se přiklání k hodnocení „dobře“, avšak pouze za podmínky, že autor předvede precizní výkon při obhajobě.

V.

Otázka k obhajobě: Podrobný životopis krále Davida (předkové, politická a vojenská kariéra, vnitřní a zahraniční politika, potomkové, význam).

V Praze dne 12.4.2013

JUDr. Mgr. Václav Valeš Ph.D.